

RAZVENČANJE: KNJIGA POSTANJA

U početku svega – beše razvod!

Pusta Zemlja bez obličja
Tama nad vodom – Božji Duh

I rastavi se Bog od tame
I bi jutro, i bi večer, dana prvog

I posta Bog dva videla
Veliko-dnevno, i malo-noćno

I pusti Bog iz sebe travu
sa semenjem, i rodno drvo, koje rađa

I posta Bog duše žive, po vrstama
I zveri zemne

I potom Bog posta čovek, po obličju
koji će biti gospodar od svega

I posta Bog muškarac i žena
da bi se rađao i množio

I gle, dobro beše veoma...

PODNEVNA SENKA

Dobro je što si stigao do mene
To je kao da sam te rodila
da mi san o tebi ne rastače snagu
dok te po dnu duše tražim

Dobro je što si doneo na moju obalu
oči – Da mi više ne bude daleka
od svakodnevice duboka tamna voda
kad iz nje iskaču svetlucave ribe!

Dobro je što si doneo ruke gorštaka
u bledolik grad – Tajnu Zemlje Suza
Zanesenost, boje noćnog peska
(I poneku samoću kraj mora...)

Dobro je što tvoje srce – tvrda stena
baca krupnu senku – da ne sprži sunce
sitno cveće koje nežnost seje –

